

Velké Karlovice

Kraj: Zlínský

Správní obvod: Vsetín

Nadmořská výška: 512 m n. m.

Počet obyvatel: 2 257

Adresa URL: www.velkekarlovice.cz

Okres: Vsetín

GPS souřadnice: 49.360637N, 18.283553E

První pís. zmínka: 1714 (311 let)

PSČ: 756 06

Facebook: [icvelkekarlovice](https://www.facebook.com/icvelkekarlovice)

Historie obce Velké Karlovice

Velké Karlovice byly založeny Karlem Jindřichem z Žerotína listinou z 8. listopadu 1714 a mají jméno po svém zakladateli. Karlovice leží na území, na které si už před založením obce činily nárok rožnovské a vsetínské panství a také uherská šlechta.

V průběhu staletí se hranice Karlovic oproti jiným obcím velice často měnily. Je to způsobeno tím, že oblast Karlovic je jedním z posledních kolonizovaných území na Moravě. Před kolonizací oblasti dostačovaly hranice panství určené jen přibližně, s postupným příchodem osadníků se zvýšil zájem na jejich přesném vymezení. Už v 16. století docházelo ke sporům mezi vsetínským a povážskobystrickým panstvím a k čím dál častějším srážkám Moravanů a Slováků. V 17. století se do sporu přidalo ještě panství rožnovské a v roce 1714 zakládá majitel rožnovského panství Karel Jindřich ze Žerotína. Osídlování bylo pro poddané lákavé, za pouhých 42 krejcarů získávali obživu. Proto zde v roce 1750 bylo už 132 usedlostí. Ani po založení obce se spory o hranice neuklidnily. Dál docházelo ke srážkám mezi Karlovjany a Slováky. Největší bitva proběhla v roce 1733 na Machůzkách, kde podle lidové tradice zůstalo 59 mrtvých (podle úředních záznamů však jen třináct). V roce 1734 došlo ke kompromisnímu řešení a hranice Uher se přesunula z hřebenu Javorníků na jejich úbočí směrem k Bečvě. Spory s panstvím vsetínským skončily v roce 1774 rozdělením Karlovic na Velké a Malé. Spor prý ukončila sama Marie Terezie, která si dala předložit katastrální mapu a nakreslila hranice mezi oběma panstvími. Vsetínskému panství připadla část Pluskovce, Tísňav, Stanovnice, Bzového a Soláně a rožnovskému zůstal zbytek. K dalším změnám hranic došlo v roce 1888 při zakládání gruntovních knih. K Novému Hrozenkovu byla připojena část území s patnácti domy v údolí Bzové a zřejmě i na Soláni, původní hranice je zde však dosud nejasná.

Původní obyvatelé obce se živili obděláváním půdy a chovem dobytka. Od 19. století bylo nejvýznamnějším hospodářským odvětvím sklářství (Františčina a Mariánská huť). Koncem 19. století odcházelo mnoho obyvatel za prací na Hanou nebo do Rakous, část se vystěhovala do Ameriky. První škola byla zřízena v roce 1754.

